

07-06-2025

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Θεοδότου Ἀγκύρας.

† Ψυχосάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.
Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλο-
πρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος
φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ
ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅτιθεις νέφη τὴν ἐπίβασιν
αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων.

Ὅποιων τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περι-
βόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων
στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξο-
νται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δει-
λιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ κατα-
βαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθε-
μελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσο-
νται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι
τὴν γῆν.

Ὅἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
νοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν
πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὅἐξανατέλλων χόρτον τοῖς
κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν
ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν
ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν
ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς
ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι,
τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται
αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις,
πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ
ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ
ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θη-
ρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ
ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ
Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθη-
σαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν
κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ
ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν
αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ
μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας
ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι,
δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς
εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλ-
λέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ
σύμπαντα πλησθήσονται χρη-
στότητος ἀποστρέψαντος δέ σου
τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν,
καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου,
καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς
τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς
αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος
τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου,
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς
γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν
αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον. Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ
ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου,
Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦ πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπα-
ντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ
τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει Χριστοῦ οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν

ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Γ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν. *Ψαλμὸς 140*

Ἦχος πλ. β'

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ακούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδικωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

*Σπχηρὰ Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου
Ἦχος πλ. β'*

Σπχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρονήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Σπχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον

Σπχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολίται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Σπχηρὰ τῶν Κεκοιμημένων
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος*

Σπχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθῆν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Σπῆχ. Ἀινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτήρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ Ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστάς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξίωσον τούτους τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Σπῆχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ ἐκ νεκρῶν Ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις, Ἀβραάμ, τοὺς

ἐξ Ἀδάμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα πολυειδῶς καὶ πολυτροπῶς ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον, πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεῖς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα Χῦμα τὸ·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,

ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

*Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου
ψάλλομεν εἰς Ἦχον πλ. δ' τό,*

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα.

Σπῆχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω,
καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἀλληλούϊα, γ'

Σπῆχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, γ'

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ
ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυ-
λαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτι-
σόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με
τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν
αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει
ὑμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν
ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν,
ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν
ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων
ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτη-
σώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ
κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτη-
σώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ
ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτη-
σώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς
ἡμῶν, πιστά, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυ-
ντα, ἀπολέμητα, εἰρηνεύοντα καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φο-
βεροῦ καὶ φρικτοῦ βήματος παρὰ
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπε-
ρευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παρα-
θώμεθα.

Coι, Κύριε. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμὴν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Coι, Κύριε.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπικηρὰ

ᾠχος πλ. β'

Μαρτυρικὸν

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, τοῖς
Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον·
ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον
θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν
μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς
σὲ ἐνεδυναμοῦντο, αὐτῶν ταῖς πα-
ρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἄϊ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγα-
θοῖς ἀύλισθήσονται.

Ἐτίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν
χειρῶν σου Σῶτερ πλαστούργημα,
ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ, τῆς
νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, ἧς καὶ
κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος
τῶν ἐπὶ γῆς κατάρχειν με τῷ αὐτε-
ξουσίῳ, Λόγε· διὸ Σῶτερ τοὺς
δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν
σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου Κύριε.

Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα τῆς τῶν λοι-
πῶν ζωῆς διακρίνηται, κῆπον ἐν τῇ
Ἐδέμ, παντοίοις ὠραϊσμένον φυ-
τοῖς ἐφύτευσας, λύπης καὶ
μερίμνης ἐλεύθερον, μέτοχον θείας
ζωῆς, ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς μικτόν με
τάξας· διὸ Σῶτερ τοὺς δούλους
σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς
Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δοξαστικὸν

ᾠχος πλ. β'

Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ
πλαστουργόν σου γέγονε
πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ
ἀοράτου τε, καὶ ὄρατῆς με ζῶον
συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ
σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι
ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ
ἐμπνεύσει· διὸ Σῶτερ τοὺς
δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν
σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

ᾠχος πλ. β'

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε,
Χριστε καὶ τῶν Μαρτύρων σου,
Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν,
Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων
τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας
δούλους σου ἀνάπαυσον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Νεκρώσιμος Κανὼν

*Ῥοδὴ α΄. ᾠχος πλ. β΄
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας*

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστε· οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον. Στίχος. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Στίχ. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σωτὴρ ἀνάπαυσον.

Δόξα...

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐὰν τὸ πρίν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ

ἀχράντου σου γαστρὸς σάρκα περιβάλλεται, δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἄγνη διέλυσεν.

Ῥοδὴ γ΄

ᾠχος πλ. β΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Στίχ. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν κενώσας ὡς συμπαθῆς καὶ ζητήσας εὔρες καὶ διέσωσας.

Δόξα...

Ρεόντων ἄστατον φθοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαιοῦσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ῥοδὴ δ΄

ᾠχος πλ. β΄

Χριστός μου δύναμις

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηρίθμησας.

Στίχ. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλίσθησονται.

Λφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Δόξα...

Υμνοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

ᾠδὴ ε΄

ᾠχος πλ. β΄

τῷ θεῷ φέγγει σου

Στίχ. **Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξαμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν, αἰὲ βραβεύουσι.

Στίχ. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλίσθησονται.

Τῆς οὐρανίου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Δέσποτα, τοὺς προκοιμηθέντας

πιστοὺς οἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα...

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ρυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

ᾠδὴ ς΄

ᾠχος πλ. β΄

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Στίχ. **Π**ρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῷ προσηλούμενος, τῶν Μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου Ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Στίχ. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλίσθησονται.

Λφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι, οὓς ἐκ γῆς προσελάβου πιστοὺς δούλους σου.

Δόξα...

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων, τοὺς δούλους σου τοὺς

πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παρὰ βάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξα- ντες.

ᾠδὴ ζ'

ᾠχος πλ. β'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

Σπῆχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης παρὰ βάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σπῆχ. **Λ**ί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισηθῆσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε· τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας, πρόσδεξαι τανῦν, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα...

Ο ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσῆματι, θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ

θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συν- θλάσαντα· ὅθεν σε Ἄγνή, ὑμνολο- γοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

ᾠδὴ η'

ᾠχος πλ. β'

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσίοις

Σπῆχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδει- ξάμενοι τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κα- τεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλοφόροι, κραυγάζοντες· Σὲ ὑπε- ρυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπῆχ. **Λ**ί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγα-θοῖς ἀλισηθῆσονται.

Ιερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπο- λιπόντας πιστούς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηγῶς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγ- χνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα...

Νῦν ἐν γῆ τῶν πράεων πάντας ἀλιζεσθαι, τοὺς προκεκοι- μημένους Σῶτερ, εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Μακαρίζομεν πάντες σε παμ- μακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'

ᾠχος πλ. β'

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Σπχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρωσ ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ τυχεῖν ἀξίωσον.

Σπχ. **Λ**ί ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Δόξα...

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαγγνίας ἢ ἄβυσσος, οὐς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατάταξον.

Καὶ νῦν... *τὸ αὐτὸ*

Κνηνὴν ἀγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σε τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεις δεδώρηται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

Εἶτα ψάλλεται

ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε,

ῶράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *(ἐκ γ')*.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἄ**μην.

ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠχος πλ. δ'

Δόξα...

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστη καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ᾠχος πλ. δ'

Ὁ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς, ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ Ἐκτενής καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν·

«Ὅτι ἐλεήμων...», ψάλλονται

τὰ Τροπάρια· ᾠχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ εἶ ὁ Θεός, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ ἱερεύς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ ἱερεύς· Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ ἱερεύς· Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφεσιν τῶν ἑαυτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ χαρισάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναφύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὁτι σύ εἶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Ἀιωνία σὰς ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν. (γ').

Ὁ χορός· Ἀιωνία ἡ μνήμη, Ἀιωνία ἡ μνήμη Ἀιωνία ἡ μνήμη. (Δίς).

Ὁ χορός· Ἀιωνία ἡ μνήμη, Ἀιωνία ἡ μνήμη Ἀιωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

ΙΕΡΕΥΣ· Ἐοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἐυλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἐστερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ κώμῃ ἢ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Κύριε

εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς ψυχὰς τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων δούλων σου ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεήσει καὶ σώσει ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.